

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-12-40527 שריזלי נ' רוזיו נכסים בע"מ ואח'

בפני כבוד השופט רמי חיימוביץ, סגן נשיא

תובע רם שריזלי

נגד

נתבעים
1. רוזיו נכסים בע"מ
2. רוזיו נכסים וניהול בע"מ

פסק דין

1
2 תביעה לפי סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982.
3
4 ב-2012 פנה התובע למי מהנתבעות, שעוסקות בשיווק מקרקעין, והתעניין בנכס. התובע אף בחן את
5 הנכס אך העסקה לא יצאה אל הפועל.
6
7 לטענתו מאז שיגרו לו הנתבעות תשעה מסרונים פרסומיים אף שמעולם לא הסכים לקבלת
8 פרסומות. התובע גם פנה לנתבעות בכתב ובעל-פה וביקש כי יוציאוהו מרשימת התפוצה ויחדלו
9 לשלוח לו דברי פרסומת. התובע מציין כי ההודעות לא כללו קישור המאפשר לו להסיר עצמו
10 מרשימת התפוצה וזאת בניגוד לסעיף 30א(ג2) לחוק וכן הופרו הוראות שונות של החוק בנוגע
11 לסימון המודעות ותכנן.
12
13 הנתבעות לא הגישו כתב הגנה אך לדיון התייצב נציג מטעמן (מר מקסים אפוטה, מנהל החשבונות
14 של החברה). מר אפוטה מסר כי מרשתו סבורה שרציונל החוק אינו חל במקרה זה שכן מדובר
15 בלקוח שפנה אל הנתבעות ביוזמתו, כי הנתבעות פונות בהצעות רק ללקוחות שפנו אליהן במישרין,
16 וכי לבקשת התובע הופסקו המסרונים ב-2013 אולם בשל טעות טכנית חודשו ב-2015. לטעמו אין
17 לחייב את מרשתו בשל הטעות הטכנית. מר אפוטה מדגיש כי מדובר במספר מצומצם של מסרונים
18 במשך למעלה משלוש שנים ולפיכך התביעה בתובע היא זוטי דברים ואינה מזכה בפיצוי.
19
20 בחנתי את דברי הצדדים ואת הראיות ומצאתי לקבל את התביעה.
21
22 בחינת המסרונים שהעתיקם צורף לכתב התביעה מלמדת, ללא כל ספק, כי מדובר ב"דבר פרסומת"
23 כהגדרתו בסעיף 30א(א) לחוק שכן מדובר במודעות שיווק פרסומיות. הנתבעות מודות כי שלחו את
24 ההודעות ומכאן שהן "מפרסם" כהגדרתו בחוק.
25

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-12-40527 שריזלי נ' רוזיו נכסים בע"מ ואח'

1 התובע מכחיש כי נתן הסכמתו לשיגור הפרסומות (כנדרש בסעיף 30א(ב)). נציג הנתבעת הדגיש כי
2 התובע פנה לנתבעות כדי לבחון נכס, אולם פניה לגוף מסחרי אינה מהווה הסכמה אוטומטית
3 לקבלת פרסומות והנתבעות לא הראו הסכמה שכזו מצד התובע. די בכך כדי ללמד על הפרת החוק,
4 אולם גם אם אניח – אף שהדבר לא הוכח – שהתובע הסכים בלא משים לקבלת דברי דואר,
5 הסכמתו זו אינה בלתי הדירה והוא רשאי, כאמור בסעיף 30א(ד) בחוק, לבקש ולהפסיק את משלוח
6 הפרסומות. במקרה הנוכחי לא-זו-בלבד שהנתבעת לא נתנה לתובע הזדמנות להודיע כי הוא מבקש
7 הפסקת דברי הדואר (כחובתה בסעיף 30א(ג)(2)) אלא שהתובע הוכיח כי פנה לנתבעת בכתב ובעל-
8 פה, מספר פעמים, והיא המשיכה לשלוח לו פרסומות למרות שביקש כי תחדל. אמנם לאחר הפניה
9 השנייה ב-2013 הופסק משלוח הפרסומות למשך תקופה, אך ב-2015 נשלחו שוב שני מסרוני
10 פרסומות. נציג הנתבעת טען שמדובר ב"תקלה" אך לא ידע לפרט מהי התקלה, לא הציג כל ראיה
11 לקיומה של תקלה, ולא הוכיח שמדובר בהחזרת התובע, בניגוד לרצונו, לרשימת התפוצה.

12
13
14 על יסוד כל אלו, משנמצא כי מדובר בפרסומות ובמפרסם, כי אין ראיה לכך שהתובע נתן הסכמתו
15 לקבלת פרסומות, כי גם אם נתן הסכמתו לא ניתנה לו אפשרות לצאת מרשימת התפוצה וכשפנה
16 ביוזמתו, מספר פעמים, לא הוסר מהרשימה, נקבע כי הנתבעת הפרה את הוראות החוק והיא חבה
17 בפיצוי התובע כקבוע בסעיף 30א(י) לחוק. טענות נציג הנתבעות בנוגע לכך שהחברה אינה מפרסמת
18 בתפוצה רחבה, שרשימת הנמענים מורכבת מלקחות שפנו לחברה ושמדובר במספר מועט של
19 מסרונים במשך שנים נטענו לא כל ראיה שתתמוך בהן וממילא הן רלבנטיות לפיצוי ולא לאחריות.

20
21 אעיר כי שמעתי את דברי נציג הנתבעות כי מדובר בחברה קטנה שלא התכוונה להפר את החוק.
22 יתכן שזהו המצב, ברם משבחרו הנתבעות בדיוור אלקטרוני שמאפשר להן לשלוח מודעות מפיקות
23 רווח למספר רב של אנשים ללא כל עלות קמה להן גם חובה לפעול בהתאם לחוק ולמגבלות שנקבעו
24 בו. משהפרו את החוק עליהם לשאת בתוצאות ההפרה.

25
26 אשר לפיצוי – המחוקק קבע כי הפיצוי הוא עד 1,000 ₪ להפרה וכן שורת סוגיות שיש לתת עליהן
27 את הדעת בקביעת הפיצוי הספציפי. במקרה הנוכחי נמצא כי מדובר במספר מצומצם יחסית של
28 מודעות, כי הנתבעת הפסיקה שיגור המודעות ב-2013 (אך חידשה אותן ב-2015) ולא הוכח כי
29 הנתבעות הן שחקן חוזר שהורשע בעבר. לטענת נציג הנתבעות רשימת הנמענים מצומצמת וההפרה
30 אינה נרחבת. מנגד, הוכח כי הנתבעות המשיכו בשיגור ההודעות גם לאחר שהתובע ביקש כי יחדלו,
31 חייבו את התובע לפנות אליהן מספר פעמים, בכתב ובעל-פה וחידשו את המודעות ב-2015.

32
33 בשקלול הנסיבות לקולה ולחומרה מצאתי לקבוע פיצוי של 500 ₪ להפרה, וסה"כ 4,500 ₪.

34

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 40527-12-15 שריזלי נ' רוזיו נכסים בע"מ ואח'

1 סוף דבר
2 התביעה מתקבלת.
3 הנתבעות ישלמו לתובע פיצוי בסך 4,500 ש.ה. הפיצוי כולל כבר את הוצאות המשפט.
4 אחריות הנתבעות היא יחד ולחוד.
5 הפיצוי ישולם בתוך 30 ימים ולאחר מועד זה יישא הפרשי הצמדה וריבית כדין.
6
7 הצדדים רשאים להגיש בקשת רשות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתל-אביב בתוך 15 ימים מיום
8 שיומצא להם פסק הדין.
9
10
11

12 ניתן היום, ט"ו תמוז תשע"ו, 21 יולי 2016, בהעדר הצדדים.
13

14 רמי חיימוביץ, שופט, סגן נשיא
15
16
17